

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

Numero 2

10. vsk

24. 4. 2013

"Pienten alkujen päivä" (Sak. 4:10). Kevätsilmu, joka tässä symboloi Evankeliumin opintoyhdistyksen perustamista 10 vuotta sitten. Kuva: Ceta Lehtniemi.

Meerin mietteitä

Rauha Jumalan kanssa

Kerrotaan pienestä pojasta, joka tuli jumalanpalveluksen jälkeen papin luo liikuttuneena ja sanoi, ettei hän ollut tiennytkään, että Jeesus on niin ihmeellinen. Tuo pappi halusi aina saarnata niin, että ihmiset tietäisivät, kuinka ihmeellinen Jeesus on.

Sekä Vanha että Uusi testamentti kertovat meille paljon Jeesuksesta. ”Tämä on kirjoitettu siksi, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimensä tähden” (Joh. 20:31).

Jeesuksen opetuslapsi Tuomas ei uskonut Jeesuksen nousseen kuolleista, ennen kuin näki haavat Jeesuksen käsissä ja kyljessä. Jeesus sanoi hänelle: ”Älä ole epäuskoinen, vaan usko” (Joh. 20:27).

Jesaja kuvaa profetiassaan Jeesuksen kärsimystä satoja vuosia ennen kuin Jeesus eli täällä maan päällä. ”Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, kipujen mies, sairauden tuttava, josta kaikki käänsivät katseensa pois. Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet. Ja kuitenkin: hän kantoi meidän kipumme.

Omista teoistaan me uskoimme hänen kärsivän rangaistusta, luulimme Jumalan häntä niistä lyövän ja kurittavan, vaikka meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekemme hänet ruhjoneet.

Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.

Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen. Mutta Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen.” (Jes. 53:3-6.)

Näin ihmeellinen Jeesus on! ”Vaikka vuoret järkkäisivät ja kukkulat horjuisivat, minun rakkauteni sinuun ei järky eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi” (Jes. 54:10).

Saakoon tämä pääsiäisen jälkeinen aika pääsiäisajan Raamatun tekstit olla johtamassa meitä jokaista ihmeellisen Jeesuksen syvempään tuntemiseen.

*Kuka voisi kuin Kristus rakastaa,
vihamiestensä synnit sovittaa,
murhaajillensa antaa anteeksi?
Kuolemaakin on rakkaus vahvempi.*

*”Se on täytetty”, Kristus huudahtaa,
lunastuksemme loppuun suorittaa.
Antoi henkensä, päänsä kallisti,
työnsä tehty on täydellisesti.*

*Synti maailman pois jo pyyhittiin,
synnin palkka näin kaikki maksettiin,
velkakirjamme ristiin naulittiin,
laki vaativa täysin täytettiin.*

*Tänä päivänä siis jo kiiruhda,
nauti Herrassa täyttä autuutta!
Vain hän vie sinut kerran taivaaseen,
riemuun, rauhaan ja suureen
autuuteen.*

(Siionin Kannel 49: 5-8)

Ihmeellinen Jeesus siunatkoon sinun elämässäsi ristin ja ylösnousemuksen tähden näinä päivinä, kun suuri juhla on takana, mutta elämä sen varassa on mahdollinen!

Meeri Auramo

Pidennetty pääkirjoitus

Crux sola est nostra theologia – Risti yksin on meidän teologiamme

Evangeliumin opintoyhdistys (EVOP) perustettiin toukokuussa 2003. Ensi kuun alussa tulee siis kuluneeksi 10 vuotta yhdistyksen perustamisesta.

Toiko uusi yhdistys mitään uutta esille? Jumalan kansan kaksituhatta vuotta jatkuneen vaelluksen kannalta EVOP ei tuonut eikä ole tuonut esille mitään uutta. Monet muuta tarjoavat kyllä vanhan sijalle uutta, mutta ei EVOP.

Mutta nykyisen kristillisen opetuksen keskelle EVOP toi uutta, sellaista vanhaa, joka viime vuosikymmeninä on jäänyt yhä enemmän taustalle. Opetuksessa uudet virtaukset, mukaan lukien vaaralliset harhavirtaukset sekä voimakas panostus ihmisten tekemiseen ja toimimiseen, ovat saaneet Suomessakin paljon sijaa.

EVOP:n opettajien keskittyminen kristikunnan *vanhoihin perusopetuksiin*, jotka koskevat siitä, miten Jumala pelastaa syntisen, on monien mielestä uutta. Jotkut ovat ilmaisseet asian niin, etteivät he ole ennen edes tiedäneet, että kristinuskossa on sellaisia Jumalan armon aarteita, mistä he ovat EVOP:n lehdissä ja Kristus-päivillä kuulleet.

Asian voi ilmaista seuraavilla kolmella lainauksella apostoli Paavalin kirjeistä. Käytyään julistamassa Korintissa Paavali kirjoitti tavoitteistaan tavalla, johon EVOP ja sen piirissä toimivat opettajat yhtyvät. Apostoli kertoi: ”En halunnut tietää teidän luonanne mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta, en muusta kuin *ristiinnaulitusta Kristuksesta*” (1. Kor. 2:2).

Tällainen on EVOP:n opetuksen rajaus. Monelle kuulijalle on ollut uutta, että Kristus on keskus, Kristus on pääasia. Ja

hän on keskus niin, että emme julista Kristusta yleisellä tasolla ja kerro asioista, jotka voidaan jotenkin liittää häneen, vaan kerromme *ristiinnaulitusta* Kristuksesta, siis siitä, mitä Kristus ristillä teki.

Voimme kiteyttää opetusemme lauseeseen *Crux sola est nostra theologia*, Risti yksin on meidän oppimme Jumalasta (teologiamme). Tämä erottaa EVOP:n opetuksen monien muiden Kristus-opetuksen joukosta. Tämä myös erottaa EVOP:n monista tämän hetken harhaliikkeistä.

Toinen lainaus Paavalin kirjeestä on kuin jatkoa edelliseen, vaikka ote on kirjeen loppupuolelta. Paavali jatkaa antamansa opetuksen pääkohtien kertaamista: ”Ennen muuta annoin teille tiedoksi tämän, minkä itse olin saanut vastaanottaa: - Kristus *kuoli meidän syntiemme vuoksi*, niin kuin oli kirjoitettu.” (1. Kor. 15:3.)

Kristus ristiinnaulittiin ihmisten tähden. Hänen tekonsa ei ole hänen oma asiansa tai Jumalan ja hänen välinen asia, vaan ”hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha” (Jes. 53:5). *Ihmisten synnit olivat Kristuksen kuoleman syy*. Jumalan teot koskevat meitä, kehoamme, sieluaamme, elämäämme, iäisyttämme.

Kolmas lainaus on Paavalin Galatalaiskirjeestä, jossa hän kertoo henkilökohtaisesta suhteestaan sovittajaansa: ”Enää en elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jota tässä ruumiissani vielä elän, *elän uskoen* Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja *antoi henkensä puolestani*.” (Gal. 2:20.) Usko kohdistuu ristiinnaulittuun.

Tämä osoittaa, missä apostolin hengellisen elämän painopiste oli. Se oli jatkuvaa

Jatkuu sivulla 9 >>

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia

Jeesuksen jalkojen juuressa

Tänäänkin haluan Marian tavoin istua Jeesuksen jalkojen juuressa, kuunnella, keskittyä häneen ja sanoa: Kyllä sinä Jeesus Kristus olet kaikkein tärkein elämässäni, se ainoa, jolle haluan antaa sydämeni ja itseni. Mutta en osaa enkä kykene! Koen olevani niin monikerroksinen ja sekava, niin ailahteleva, ettei mitään ehjää nouse sisimmästäni, on vain hetken tunteita.

Sinä Jeesus Kristus minut tunsit. Tunsit jo silloin kun ensin kerran kutsuit. Tiesit millaista tekoa olen. Kuitenkin kutsuit ja olet pitänyt siitä

lähtien omanasi ja uskon, että pidät tänäänkin. Kutsuit, annoit synnin ja armon tunnon ja kuitenkin olen edelleenkin niin monella tavoin rikkinäinen ja sekava.

Tiedän olevani kokonaisuus enkä voi erottaa itsestäni vanhaa ja uutta ihmistä. Tajuan, että minussa käy jatkuva taistelu lihan ja Hengen välillä (Gal. 5:17) – kaksi valtaa taistelee siitä, kumpi saa ohjata mielialojani, tunteitani, ajatuksiani, sanojani, tekojani – niin koko elämäni.

Ymmärrän, että Henki minussa on sitä, että sinä Herra Jeesus Kristus olet minun kanssani, kuljet vierelläni. Minä en osaa enkä uskalla ajatella, että olet minussa, vaan että olet lähelläni niin kuin paimen on lähellä lammasta ja nimenomaan silloin, kun pitää sitä sylissä.

Eräs Paavalin keskeinen sanonta on ”olla Kristuksessa” (*en Khristo*). Ymmärrän sen tarkoittavan sitä, että olen Kristuksen valtakunnassa kansalaisena kuten olen

Suomessa Suomen kansalaisena. Minulla on Jeesuksen verellä leimattu passi. Mutta Kristuksen valtakunnassa olen edelleen se sama ihminen, joka olin silloinkin, kun en uskonut häneen.

On kurjaa huomata toistuvasti, etten hänen valtakuntansa kansalaisena ole samalla tavoin keskittynyt hallitsijaani kuten Maria. En osaa tavoitella ja ajatella sitä,

mikä on ylhäällä, missä Kristus istuu. Mieleni on jatkuvasti aivan liikaa siihen, mikä on maan päällä (Kol. 3:1-2).

Kuinka riemullista onkaan, että kerran pääsen taivaan kirkkauteen. Silloin en enää ole tällainen kuin nyt olen. Silloin olen taivaallisen todellisuuden täyttämä.

Nyt olen aivan liian paljon tämän onnetoman maallisen todellisuuden täyttämä. Silloin olen vasta todella muuttunut aivan toisenlaiseksi ihmiseksi. Miten Raamattu sanookaan? ”Meistä tulee hänen kaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on” (1. Joh. 3:2).

Kaikista puutteellisuuksistamme huolimatta kuitenkin ”jo nyt me olemme Jumalan lapsia”. Emme ole saaneet vain Jumalan lapsen nimeä, vaan me myös olemme hänen lapsiaan. Niin suurta rakkautta Isä on meille osoittanut (1. Joh. 3:1). Kunpa siksi malttaisin mieleni ja oppisin usein istumaan Marian vierellä Jeesuksen jalkojen juuressa ja kuuntelemaan häntä.

Olavi Peltola

”Tämä asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan” (Luuk. 10:39).

Risti ja elämä

Kristityn elämässä voi usein toistua kokemus, että Jumala ei vastaa rukoukseen. Taivaasta ei kuulu mitään. Se on vaiennut. (5. Moos. 26:19, 28:23.)

Joukko kreikkalaisia halusi tavata Jeesuksen (Joh. 12:20). Emme tiedä kreikkalaisten motiiveja. Emme tiedä, mistä he Jeesuksen kanssa olisivat halunneet puhua. Mitä Jeesus teki? Hän vastasi:

”Hetki on tullut: Ihmisen Poika kirkastetaan. Totisesti, totisesti; jos vehnänjyvää ei putoa maahan ja kuole, se jää vain yhdeksi jyväksi, mutta jos se kuolee, se tuottaa runsaan sadon. Joka rakastaa elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka tässä maailmassa panee alttiiksi elämänsä, saa osakseen ikuisen elämän. Jos joku tahtoo olla minun palvelijani, seuratkoon minua. Missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani, ja Isä kunnioittaa sitä, joka palvelee minua.” (Joh. 12:23-26.)

Jeesuksen vastaus tuntuu tylyltä. Hän ei näytä kiinnostuneen kreikkalaisten asioista. Niiden sijaan hän puhuu kuolemastaan, iankaikkisesta elämästä ja rististä, jota jokainen kristitty elämässään kantaa.

Tässä ilmenee malli, miten Jumala kohtaa petetyn, masentuneen, murtuneen ja kaiken menettäneen ihmisen. Jumala ei vastaa kysymyksiin, joiden kanssa ihminen kamppailee. Kristus ei anna sitä, mitä ihminen kaipaa. Jumala näyttää ohittavan ihmisen kysymyksen. Ihmisestä voi tuntua, että Jumala ei välitä ihmisen tuskasta.

Vaikka Jumala ei vastaa ihmisen toivomalla tavalla, olennaista on, että *Jumala puhuu ihmiselle*. Jumala vastaa. Vastaus on vain toisenlainen kuin minkä ihminen odottaa saavansa: Jumala kääntää kärsivän

ihmisen katseen Jeesukseen. Jumala ei kerro ihmiselle, mistä mikäkin tuska ja murhe johtuvat. Jumala ei anna ihmiselle aina, sitä, mitä ihminen pyytää.

Tullessaan ihmisen luo Jumala kätkee itsensä ja hyvän työnsä päinvastaisuuteen. Jumala sallii ihmistä lyötävän. Jumala sallii ihmiselle murhetta. Jumala antaa ihmisen menettää kaiken. Jumala sallii sen, että ihmisen elämä muuttuu vaikeaksi.

Keskellä pimeyttä, sairautta, epätoivoa, murhetta ja hiljaisuutta Jumala on salatulla tavalla läsnä. Katkerimmassa surussa ja syvimmissä masennuksissa, keskellä kyyneleitä ja elämän sirpaleita Jeesus on ihmisen luona. Kun ihminen kokee olevansa Jumalan hylkäämä, juuri silloin Jumala on lähellä ihmistä.

Kun ihminen jaksaa vain kuin huokaila Jeesuksen suuntaan, ihmisellä on mitä suurin ja parhain rukoilija puolellaan. Pyhä Henki rukoilee alati ihmisen puolesta: armahda, armahda, armahda... Tähän rukoukseen Isä vastaa aina myöntävästi. Hän vastaa pyyntöön, koska Jumala näkee edessään Kristuksen, joka on kaikkien syntisten Sovittaja.

Meidän elämämme toistaa evankeliumitekstissä kuvattujen kreikkalaisten kokemusta. Kun me lähestymme Jumalaa mietteinemme, hänen vastauksensa ei ehkä tunnu kohtaavan ongelmaamme. Jumala tuo eteemme kärsivän Kristuksen. Jumala kääntää katseemme Kristukseen. Jumala tekee näin, koska hän tietää, mikä on elämämme suurin ongelma ja miten *se* ratkaistaan: Kristuksen saavuttaman sovinnon kautta. Kääntykäämme siksi ristin Jeesuksen puoleen. *Markus Malk*

Sinulle joka elät keskellä suurta pimeyttä

Ehkä tämänkin lehden lukijoiden joukossa on niitä, jotka tuntevat itsensä unohdetuiksi ja hylätyiksi. Tuntuu siltä, että Jumala on kadonnut ja jättänyt vaivautun sielun harhailemaan yksin pimeään. Tällaisten syvien tuntojen ahdistamille tahdon vakuuttaa, että Kristus on juuri tällaisessa tilanteessa sinua äärimmäisen lähellä!

Johanneksen evankeliumin alkuluvun mukaan *”me katselimme hänen kirkkautaan, senkaltaista kirkkautta kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta”*. Kuitenkin, sovituksen hetkellä Golgatalla Jumala sammutti kaikki valot. Evankeliumissa kerrotaan kuinka *”kuudennella hetkellä (siis keskipäivällä klo 12.00) tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänten hetkeen”*.

Golgatalla Kristuksen kirkkaus peittyi kokonaan pimeään, mutta autuas se ihminen, joka tämän suuren pimeyden keskellä, ja juuri siellä, saa alkaa hahmottaa Kristuksen muotoa.

Ristiinnaulittava Kristus siis peitetään ja sovitus tapahtuu ihmissilmiltä salattuna. Mutta samalla on käsittämätöntä, että juuri keskellä mitä suurinta pimeyttä loisti silloin ja loistaa vieläkin, ristin evankeliumin kautta, kaikkein ihmeellisin kirkkaus ja valo, mitä maailmankaikkeudessa on! Juuri siksi voi jokainen unohdettu ja hylätty ihminen kohdata Jumalan armon keskellä oman elämänsä suurinta pimeyttä.

Vaikka meidän elämämme olisi tuntei-

den ja tosiasioiden tasolla kuinka kaukana Jumalasta tahansa ja kaiken arvostelun alapuolella, niin lohduttavaa on tietää, että Jumalan ei tarvitse tehdä paljon työtä voidakseen murtautua läpi suuren ja massiivisen pimeyden muurin päästäkseen meitä lähelle, sillä Hän on jo siellä – ja sinne, keskelle pimeyttä on Jumala tuonut syntien sovituksen ja anteeksiannon ihmeellisen kirkkauden Jeesuksen ristissä.

Raamatun ensimmäisissä jakeissa ilmoitetaan Jumalan pelastussuunnitelman suuntaviivoja. Kerrotaan kuinka jo ennen ihmistä *”pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä”*.

Vielä nytkin turmeluksen ja pahuuden voimat pyrkivät painamaan onnettomia ihmislapsia syvyyteen, mutta yhä vielä myös Jumalan Henki liikkuu suurien syvyyksien päällä etsien alas painettuja, nöyryytettyjä ja rikkirevittyjä ihmisiä. Pimeys lisääntyy lopun lähetessä, mutta vieläkin Jumalan suuri valkeus, Kristus, ilmestyy juuri siellä, keskellä ihmisten omaa autiutta ja tyhjyyttä pimeydessä ja syvyydessä.

Jumalan armo ja Kristuksen sovitus työ ovat jo valmiiksi odottamassa alhaalla syvyyden ja kaiken synkeyden keskellä. Johannes 1:5 toteaaakin: *”Valo loistaa pimeydessä, pimeys ei ole saanut sitä valtaansa”*.

Tämä tarkoittaa sitä, että pimeys ei voi koskaan sammuttaa tai tehdä tyhjäksi Kristuksen evankeliumia. Mutta juuri pimeässä

kulkeva voi nähdä valon, niin kuin profeetta sanoo (Jes. 9:1): *”Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus.”*

Jumala suorastaan asuu ihmisten heikkouden ja murtuneen elämän keskellä. Profeetta julistaa tämän ihanan sanoman näillä sanoilla (Jes. 57.15): *” Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen, jonka asumus on iankaikkinen ja jonka nimi on Pyhä: Minä asun korkeudessa ja pyhyydessä ja niitten tykönä, joilla on särjetty ja nöyrä henki, että minä virvoittaisin nöyriä henkiä ja saattaisin särjettyjen sydämet eläviksi.”*

Tämä ei tarkoita, että Jumalalla olisi kaksi erilaista asuntoa, varsinainen asunto korkeudessa ja pyhyydessä, ja toisaalta joku lääkärin vastaanottohuone alhaalla särjettyjen, ruhjottujen ja alhaisten ihmisten vastaanottoa varten. Jumalan asuinsija korkeudessa ja murtuneen ja nöyryytetyn ihmisen henki ovat ikään kuin samaa asuntoa. Heparankielen sana asua (*shakan*) merkitsee enemmän kuin vain asettua asumaan. Se merkitsee pysyvää jäämistä tai vakiintumista.

Älä siis enää pelkää, vaikka pimeys onkin synkkänä ympärilläsi, sillä myös Jumalasi asuu siellä. Jerusalemin temppelin pyhin paikka oli kaikkeinpyhin. Se oli täysin pimeä huone, sillä *”Herra on sanonut tahtovansa asua pimeässä”* (1. Kun. 8:12). Jos sinun haavasi ja heikkoutesi estävät sinua nousemasta ylös, niin iloitse siitä, että saat olla alhaalla pimeässä, sillä siellä opitaan tuntemaan kaikkein läheisimmin Isän sydän ja Kristuksen haavat.

Jouko Nieminen

Jeesus on aina samanlainen

”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti” Hebr.13:8.

Ihanan lohdullisia ovat nämä Hebr.13:8. Kuinka hyvä onkaan tietää, että aikojen vaihtuessa ja kaiken muuttuessa Kristus elää ja on aina sama.

Te jotka tunnätte Kristuksen ja olette kokeneet hänen suuren armonsa ja laupeutensa, kokeneet kuinka voimallinen hän on auttamaan kaikessa hädässä – tehkää nyt itsellenne selväksi, että *sellainen kuin hän on ollut, hän on yhä*. Tänäkin päivänä, tänä vuonna niin kuin kuluneinakin vuosina ja iankaikkisuuteen asti. Ajat vaihtuvat, ajatuksemme ja tunteemme ovat häilyviä, mutta hän on iäisesti sama.

Kun hän on kerran antanut meille anteeksi kaikki syntimme, me tiedämme hänen tekevän sen koko edessä olevan matkan ajan. Jos hän on joskus lohduttanut meitä, kun emme todellakaan ansainneet lohdutusta, lohduttaa hän meitä yhtä ansiottomasti vastakin.

Jos hän on kerran vapauttanut meidät hädästä, kiusauksesta ja synnistä, kun itse olemme olleet aivan avuttomia, tiedämme, että hän tahtoo ja voi tehdä saman uudestaan. Jos olemme olleet samassa tilanteessa kuin eksynyt lammas ja voimme kertoa siitä, että Hyvä paimen on kerran johdattanut meidät ihmisten ilmoille ja kantanut meidät kotiin, saamme sen nojalla olla varmoja, että hän vastedes on tekevä saman uudelleen, jos se on tarpeen. Sillä *”Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.”*

C.O. Rosenius

Evankeliumi on ”Jumalan mutta”

Yksi selitys sille, miksi meidän toisinaan on hyvin vaikea ymmärtää Jumalaa on se, että Jumala toimii monesti ikään kuin ”ylösalaisin”, jotenkin vastakkaisella tavalla kaikkeen siihen nähden, mihin olemme tottuneet ja mikä meidän mielestämme on järkevää.

Meille on selvää, miten suhteemme Jumalaan tulee sisältää ja miten suhteemme toisiin ihmisiin ja maailmaan pitää sujua. Kaikelle elämässä on oma kaavansa ja sääntönsä ja ohjeensa. Muutoinkin meillä on vahvat käsitykset siitä, miten asioiden tulee tapahtua.

Mutta Raamatulle on ominaista, että se käyttää usein sanoja **”Mutta Jumala”**. Varsinkin näin tapahtuu kun Raamattu alkaa kertoa, mitä Jumala tekee ja kuinka hän toimii vastoin odotuksiamme. Nuo kaksi sanaa ”mutta Jumala” ovat kuin varoitus siitä, että nyt seuraa tekstissä jotakin, mikä on erilaista kuin mitä me odotamme.

Esim. armo ei monen mielestä ole millään tavalla järkevä ja johdonmukainen, koska se ei toimii niiden kaavojen ja sääntöjen mukaan, joihin olemme tottuneet ja joiden mukaan elämän tulee mielestämme kulkea. Me olemme tottuneet syihin ja niiden seurauksiin, me olemme tottuneet ehtoihin, joiden täyttyessä tapahtuu jotakin, jonka jo etukäteen tiedämme tapahtuvan. Ehdon täyttäminen antaa sen, minkä takia ehtoa täytetään. Me uskomme, että maailmassa kaikki tapahtuu kun jotkut syyt aiheuttavat seurauksia. Me uskomme että kun ehtoja täytetään niin saadaan se, mikä on luvattu.

Evankeliumi ja Jumala sen sijaan on

radikaalisti ei-ehdollinen. Jumalan kanssa ei voi tehdä vaihtokauppoja, hän ei anna vain silloin, kun joku on ansainnut jotakin. Jumala toimii näin: Hän kohtaa kapinointimme tulemalla pelastamaan meidät, hän kohtaa syntimme antamalla meille anteeksi, hän kohtaa syyllisyytemme omalla armollaan, hän kohtaa pahuutemme omalla hyvyydellään.

Tällainen menettely ei ole ehdollista, se ei toimi syyn ja seurauksen lain piirissä. Jumalan toiminta ei siksi ole meistä lainkaan järkevää. Maailmassahan ei saada mitään tällä tavalla.

Meillä on myös käsityksemme siitä, miten yhteytemme Jumalaan tulisi toimia, miten suhteemme toisiin ihmisiin tulisi toimia ja miten suhteemme maailmaan tulisi toimia. Mutta Jumala toimii vastoin kaikkia meidän järkeviä ja elämässä oppimiamme syyn ja seurauksen malleja. Jumala toimii vastoin käsityksiämme siitä, miten kaiken tulisi tapahtua.

Tilanteissa, joissa Jumala ryhtyy toimimaan, Raamatun kuvaus alkaa usein sanoilla **”Mutta Jumala.”**

Efesolaiskirjeen 2. luvussa Paavali kuvaa syntisiä. Olemme luonnostamme Jumalan vihollisia. Olemme syntisiä syntymästämme asti. Me olemme kuolleita rikkomustemme ja syntiemme tähden. Me emme ole syntisiä siksi, että me teemme syntiä, vaan me teemme syntiä, koska me olemme syntisiä. Me tulemme tähän maailmaan Jumalan vihollisina. Emme synny maailmaan neutraaleina vaan Jumalana vastustajina.

Kun luemme tällaisesta ajatellen sitä, mitä luemme, me myös ajattelemme (jos

Mitä Jeesus luki Raamatustaan?

Jatkamme nyt lehtemme viime numerossa 1/13 aloittamaamme juutalaisperheiden raamatunluvun *viikoittaista* seuraamista. Alla listan ensimmäinen numero ilmaisee kalenterimme viikkoa, jota seuraavat ko. viikon juutalaiset lukukappaleet.

Toukokuun viikot

- 19 1. Moos. 41:1-44:17 ja 1. Kun. 3:15-4:1.
 20 1. Moos. 44:18-47:27 ja Hes. 37:15-28.
 21 1. Moos. 47:28-50:26 ja 1. Kun. 2:1-12.
 22 2. Moos. 1:1-6:1; Jes. 27:6-28:13; 29:22-23.

Kesäkuun viikot

- 23 2. Moos. 6:2-9:35 ja Hes. 28:25-29:21.
 24 2. Moos. 10:1-13:16 ja Jer. 46:13-28.
 25 2. Moos. 13:17-17:16 ja Tuom. 4:4-5:31.
 26 2. Moos. 18:1-20:23 ja Jes. 6:1-7:6; 9:5-6.

Olemme toukokuun alussa lomalla. Evankeliumin opintoyhdistyksen toimisto on tämän vuoksi suljettu 6.-10.5.2013. Palattuamme palvelemme jälleen 13.5. lähtien, jHs. *Per-Olof ja Liisa Malk*

Jumalan pyhyys on mielessämme), että syntii tulee seurata kadotus. Mutta mitä Paavali kuvaa kristityille lukijoilleen, kun hän on puhunut synnin todellisuudesta? Hän sanoo, että syntii ja pahuutta seuraa Jumalan ihmeellinen hyvyys. Jumalan armo on äärettömän runsas, kun hän antoi meille Kristuksen. Pelastus ei ole lähtöisin ihmisistä, vaan se on Jumalan lahja. Se ei perustu ihmisen tekoihin, jottei kukaan voisi ylpeillä. Jumala toi meidät pimeydestä valoon ja teki meidät eläviksi Kristuksessa.

Tällainen on ”Jumalan mutta”.

Pastori T. Tchividjian
 (Otteita äänitetyistä puheesta,
 Suom. POM)

>>

Jatkoa sivulta 3

uskoa hänen puolestaan kuolleeseen Kristukseen. Jatkuva uskoa.

Juuri tällaiseen hengenelämään EVOP opetuksellaan pyrkii. Tavoitteena on, että kristittyjen huomion pääpaino ei olisi heissä, vaan että he ymmärtäisivät äsken lainatun jakeen alkusanat: ”En enää elä minä.” Paavali sanoo myös, että kristityn ”ruumis on kuollut synnin tähden” (Room. 8:10). Siksi lain koskettaman ihmisen huomio saa koko elämän ajan olla oman ruumiin sijasta Kristuksessa ja hänen teoissaan.

”Mutta jos Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämä vanhurskauden tähden” (Room. 8:10). Tämä on ilmaistu myös niin, että meidän elämämme on kätkeyty Kristuksen kanssa Jumalassa.

Pietismi toi aikanaan *kristittyjen elämän* heidän huomionsa ja tarkkailunsa kohteeksi. Kristuksen sovitustyö oli tarpeen syntisen elämän peittämiseksi Kristuksen verellä. Mutta sen jälkeen tarkkaavaisuus siirtyi Kristuksen elämästä ja kuolemasta kristityn omaan elämään ja sen parantamiseen. Paine elämän muuttamiseen moitteettomaksi syntyi pietismin ihmiskeskeisestä opetuksesta, jonka avainsana oli *pietas* = hurskas.

Kristillisyyys ”kiepsahti” näin 1600-luvulta lähtien niin, että Jumala/Kristus -keskeisestä kristillisyydestä tuli ihmiskeskeistä kristillisyyttä. Ei enää kysytty niinkään: ”Mitä Jumala on tehnyt?” vaan ruvettiin kysymään ”Mitä minun pitää tehdä?”

Jumalan pelastustyön sisällön ja merkityksen opettaminen on EVOP:n kutsumus. Opettamiselle ei tässä tarkoiteta tiedon lisäämistä vaan opetusta, jossa Jumalan valmistama evankeliumi, armo, annetaan turvallisesti pohjaksi, jonka päälle ihminen voi turvallisesti laskeutua lepäämään ja palvelemaan.

Per-Olof Malk

Tanskalainen kaatajapappi ryhtyi korottamaan Jeesusta

"Minun oli lopetettava (ihmisten kaataminen) huomattessani, että saatoin itse ohjailla ylliluonnollisia ilmiöitä. Mutta kun pyysin Jumalaa puuttumaan asioihin, ihmisten kaatuminen loppui."

Näin kertoo tanskalainen pastori *Normand Andersen* ilmiöistä, joita liittyy moniin tämän ajan ns. herätyksiin kaikkialla kristikunnassa.

Kauan ennen kuin kukaan oli kuullutkaan mitään ns. Toronton siunauksesta, Normand Andersenin kokouksissa Tanskassa oli eniten erikoisia ilmiöitä. Oli aivan tavallista, että ihmiset, joiden puolesta hän rukoili, kaatuivat.

"Tämä tapahtui 1980-luvun puolivälissä. Silloin uskoin täysin näihin ilmiöihin. Uskoimme, että kaikki mitä tapahtui, oli Jumalasta. Olimme aivan vilpittömiä ja halusimme vain sitä, mikä oli lähtöisin Jumalasta", Andersen kertoo.

Andersen tuli levottomaksi huomattessaan, että hän itse kykeni ohjailemaan näitä ilmiöitä. Hän saattoi päättää kokouksen pitämisestä - ja ihmisten kaatumisesta. Aluksi hän pani kätensä ihmisten päälle, ja he kellahtivat lattialle. Vähitellen kävi niin, että hänen tarvitsi vain nostaa kätensä ja ihmiset kaatuivat. Ihmisiä alkoi tulla hänen luokseen pyytämään: Minäkin haluan kokea tämän. "Sitten he sulkiivat silmänsä, antautuivat käsiini ja kaatuivat."

"Päätin puhua asiasta Jumalan kanssa, sillä olin epävarma siitä, minkä asian kanssa oikein olin tekemisissä", hän sanoo.

"Siksi rukoilin: 'Jumala, sinä tiedät, mitä tapahtuu. Ellei tämä ole sinusta, annan tämän kyvyn sinulle. Ota sinä se hoitoosi ja ohjaa asioita. Minä en halua oh-

jailla mitään enkä ketään.' Sen jälkeen ei kukaan ole enää kaatunut."

Kristus puuttui

"Tulin tuona aikana huomaamaan, etteivät ne, jotka kokivat tämän yhä uudestaan, kokeneet millään tavoin Kristusta elämässään. Kaiken keskellä ihmiset alkoivat sen sijaan panetella toisiaan ja ikäviä asioita tuli esiin."

"Noiden aikojen jälkeen Jumalan Henki on vetänyt minua enemmän kaiken ytimeen, siihen, ettei tehtävämme ole ensisijaisesti merkkien ja ihmeiden kokeminen. Meidän on palattava Kristuksen ristin luo ja Kristuksen evankeliumiin, sillä siitä usko syntyy. Kristuksen evankeliumista lähtee Jumalan varsinainen voima, jota Jumala itse ohjaa."

Andersen vertaa näitä tapahtumia siihen, mitä tapahtui Elian ollessa luolassa Horebin vuorella. Silloin tapahtui maanjäristys ja nousi tulenlieska. "Herra ei kuitenkaan ollut kummassakaan niistä", Raamatussa sanotaan. Tätä Andersen tarkoittaa monilla "maanjäristyksillä" ja "tulenlieskoilla", joita esiintyy nykyisessä kristikunnassa.

"Elämme viimeisistä viimeisiä päiviä ennen Herramme Jeesuksen Kristuksen paluuta. Näinä aikoina hyökätään raivosasti juuri sen evankeliumin kimppuun, jota Paavali luonnehtii meille kerta kaikkiaan annetuksi."

Andersen viittaa siihen, että tunnettu norjalainen pappi sanoi 30 vuotta sitten, että *viimeinen taistelu, johon Jumalan seurakunta joutuu, on taistelu todellisesta evankeliumista.* >>

Näinä vaikeina aikoina Jumala toimii pienissä puitteissa

Meillä on pohjoismaissa nykyisin sekä hengellisesti että moraalisesti hyvin vaikea tilanne. Jumalan suuren armon tähden hän kyllä kohtaa yhden ihmisen siellä ja toisen täällä, herättää ja antaa uskon armon. Pian nämä uudet uskovat huomaavat, että hengelliset olot ovat kurjat. Meillä on moniin tällaisiin ihmisiin yhteys. He yrittävät puhua toisten tunnustavien kristittyjen kanssa hengellisistä asioista, mutta toteavat, etteivät he puhu keskenään samaa kieltä eivätkä he ymmärrä toisiaan. Sitten he koettavat keskustella pappien ja muiden julistajien kanssa, mutta eivät tule ymmärretyiksi.

Tämän jälkeen he jäävät ihmettelemään samaa asiaa, mitä me ihmettelimme vuosia siten: ”Mikä minua vaivaa, mikä minussa on vialla... ja mikä mahtaa vaivata noita julistajia, jotka saattavat kyllä sanojen tasolla puhua ”raamatullisesti”, mutta joilta emme kuitenkaan saa mitään hengellistä ravintoa. He eivät näe kristillisyyden tilannetta samalla tavalla kuin me.

>> ”Paavali sanoo, että vaellamme uskossa emmekä näkemisessä. Se merkitsee, ettei ole kysymys siitä, että aisteillamme pitää olla jotain koettavaa. Usko tarttuu Jumalan sanaan ja evankeliumiin.”

Juuri tämä näkyy nykyisin kahtena suuntauksena. On niitä, jotka pitäytyvät uskoon, ja niitä, joilla täytyy olla aina elämyksiä. Elämykset eivät anna sitä sisältöä, jota he syvimmiltään kaipaavat: Jeesusta Kristusta.

*Haastattelija: Arnold R. Lærum
(Julkaistu norjalaisessa kristillisessä
päivälehdessä Dagen 1.2.1996)*

Samalla näyttää siltä, että kirkot ja järjestöt eivät kykene arvioimaan oman yhteisönsä julistuksen ja opetuksen sisältöä. Ne, jotka näkevät hengellisen tilanteemme oikein, ovat harvassa. Ja heistä osa ajattelee, etteivät asiat voi olla niin huonossa kunnossa kuin miltä ne näyttävät.

Tällaisina aikoina meidän on tärkeä muistaa, että Jumala toimii ja hän luo uutta elämää *kaikissa oloissa*. Tämä Jumalan luoma elämä voi vaikeina aikoina näyttää hyvin mitättömältä, mutta sitäkin koskee lupaus: ”Murtunutta ruokoa hän ei musera, savuavaa lampunsydäntä hän ei sammuta” (Matt. 12:20).

Tämän perusteella kristittyjen ja kirkkojen ei tietenkään ole lupa opettaa huonosti. Kokonaistilanne on nyt vakava, vaikka näemmekin valonpilkahduksia. Vastuussa olevista liian monet eivät osaa kantaa vastuutaan, he eivät osaa arvioida omaa ja muiden opetusta ja tapahtumia kirkkoissa ja järjestöissä.

Tämä on huolestuttavaa. Sillä Jumala ”tuo ihmisten sisimmätkin salaisuudet Kristuksen Jeesuksen tuomittaviksi” kirjoittaa Paavali ja jatkaa: ”...tuomittavaksi minun julistamani evankeliumin mukaisesti” (Room. 2:16). Siksi ihmisiä tulisi valmista tätä tulevaa päivää varten.

Meidät tuomitaan sen mukaan, mikä on sydämemme suhde Jumalan evankeliumiin. Onko evankeliumi avattu ja kirkastettu sinulle oikealla tavalla? Salli Jumalan, sanansa ja Henkensä kautta, avata sinulle armon evankeliumi. Rukoilkaamme itsellemme ja kansoilemme herätystä.

*Hermod Hogganvik
(Norjankielestä suom. POM)*

Psalmi 103 lohdutuksen lähteenä

Daavidin virsi. Kiitä Herraa, minun sieluni, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä. Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhot, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt, hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi, joka lunastaa sinun henkesi tuonelasta ja kruunaa sinut armolla ja laupeudella, joka sinun halajamisesi tyydyttää hyvydellään, niin että sinun nuoruutesi uudistuu kuin kotkan. Herra tekee vanhurskauden ja hankkii oikeuden kaikille sorretuille - -

Ei hän tee meille syntiemme mukaan eikä kosta meille pahain tekojemme mukaan. Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät. Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme. Niin kuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Sillä hän tietää, minkäkaltaista tekoa me olemme: hän muistaa meidät tomuksi - -

Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka häntä pelkäävät, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille.

Poimin tähän vain osan psalmin ja-keista esille. Ihmettelin miten paljon siinä on kiitosta. Daavidin virsi, näin luki alussa. Silloin se on sydäimestä noussut kiitos-virsi, jonka Herra oli antanut palvelijalleen. Siinä lueteltiin monia hyviä asioita, joita Herra tekee.

Miten on minun kohdallani, kun kaikki ei ole elämässäni hyvin. Tai juuri sinulla voi olla nyt kärsimyksiä. Sydän ei soi kiitosta. Olet ehkä yksinäinen juuri tälläkin

hetkellä. Miten voisin sinua auttaa tai lohduttaa?

”Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, niin voimallinen on hänen armonsa niitä kohtaan, jotka häntä pelkäävät.” Voisiko tämä tieto lohduttaa sinua? Taivas on niin korkealla, ettemme voi sitä ymmärtää. Jumalan armo on juuri tällainen valtava asia kohdallasi.

”Niin kaukana kuin itä on lännestä, niin kauas hän siirtää meistä rikkomuksemme.” Voisiko tämä lohduttaa sinua ja minua?

”Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen niille, jotka häntä pelkäävät.” Herran armo on korkea, leveä ja ikuinen sinun kohdallasi, joka juuri nyt tahdot turvata hädässäsi Herraan. Samoin tämä armo riittää myös minulle.

Ihmeellistä on se, että Herra muistaa meidät tomuksi. Hän tietää miten heikot olemme, ja kuitenkin olemme Luojamme ja Lunastajamme käsissä kaiken aikaa.

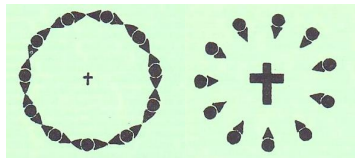
Itse palaan usein juuri tähän lohdutukseen. Huomaan, ettei keskittymiskykyäni ole hyvä, tai että väsyn niin nopeasti. Ajattelen silloin, että tämä kuuluu tomun osaan, ja Jumalakin sen hyvin tietää ja rakkaudessaan yhä hoitaa ja hoivaa lastaan.

Jos olet yksin, niin muista, että sinulla on paljon sisaria ja veljiä Herrassa. Myös Jeesus itse rukoilee puolestasi.

Ceta Lehtniemi

Armo riittää -lehti ilmestyy parillisina kuukausina. Seuraava numero ilmestyy, jHs. ensi kesäkuussa.

Kehällisistä Kristus-keskukseen

9. valtakunnallinen Kristus-juhla Keski-Suomen Laukaassa Sydän-Laukaan koulussa, lukiossa ja liikuntahallissa 10.-11.8.2013

Noin 20 km Jyväskylästä pohjoiseen sijaitseva Laukaa ja Sydän-Laukaan koulu ja lukio sekä niiden yhteydessä oleva ilmava liikuntahalli muodostavat ensi kesän valtakunnallisen Kristus-juhlan pitopaikan. Koulu ja liikuntahalli ovat Laukaan keskustassa, os. *Saralinnantie 3*. Tilaisuudet pidetään liikuntahallissa ja ruokailut sen yhteydessä olevassa koulun ruokailusallissa. Kaikki siis saman katon alla.

□ Kristus-juhlan osallistujia Laukaan liikuntahallissa 2012.

Majoitus: Esimerkkejä: Hotelli *Vuolake* (vajaa 1 km kokouspaikasta), huonevaraukset suoraan puh. (014) 833 002, Kylpylähotelli *Peurunka* (noin 4 km kokouspaikasta), huonevaraukset suoraan 020 751 601. Laukaassa on myös mökkejä vuokrattavana (mm. *Pietilän lomamökit* ja *Ylä-Saarikon lomamökit*; lähellä on myös *Varjolan Tilan Matkailu*, Suolahdessa hotelli *Keitele jne.* **Majoitusvaraukset** kannattaa tehdä hyvissä ajoin. Viime keväänä Hotelli *Vuolake* täyttyi jo toukokuun aikana.

Asuntoautojen/asuntovaunujen pito Vuolakkeen pihassa mahdollista.

Majoitusvaraukset suoraan toivottuun majoitusliikkeeseen. Sen sijaan suuntaa antavat **osallistumisilmoitukset** tehdään Evankeliumin opintoyhdistykselle puh. (019) 414243 tai sähköpostitse evank@evank.org. Meille on tärkeä saada alustavistakin osallistumissuunnitelmista tieto, sillä vaikka tiedot eivät ole ilmoittajia sitovia, ne auttavat meitä juhlan valmistelussa paljon. – Juhlaa koskevat lisätiedot ilmoitetaan myöhemmin kotisivuillamme www.evank.org sekä tässä lehdessä. Ystävältä ystävälle kulkeva tiedottaminen on aina toivottua. Kimppakyytejä kannattaa harkita.

Puhujavastuussa mm. *Jaakko Pirttiäho, Tapio Puolimatka, Olavi Peltola, Paavo Suihkonen ja Ceta Lehtniemi*. Monipuolinen musiikki- ja lauluohjelma, mm. *Saara Mörsky, Martti ja Erkki Holopainen jne.*

Evankeliumin opintoyhdistys ry ja Yhteistyöryhmä Suomen Evankeliumikoulu – Armo riittää -lehti

Nuorten aikuisten raamattuleiri nosti Kristuksen pääasiaksi

Yksi mukana olleista oli teol.yo. Samuli Riikonen. Hän lähetti seuraavan palautteen, jonka jaamme tässä lukijoittemme kanssa Samulin luvalla.

”Olin heti innoissani kun kuulin, että Laukaassa järjestetään pääsiäisviikonloppuna raamattuleiri nuorille aikuisille. Perillä odotti lämmin vastaanotto ja Vuolakkeen hotelli tarjosi erinomaiset puitteet kaksipäiväiselle tapaamiselle. Jo ennen leirille tuloa kyllä tiesin, että olen tullut viettämään pääsiäistä oikeaan paikkaan.

Leirin aikana minussa heräsi hämmästyttävän paljon uusia - ja vanhoja - ajatuksia liittyen Jumalan armoon ja siihen aikaan, jota me parhaillaan tässä maailmassa elämme. Suomessa ja maailmalla nykyinen hengellinen kenttä on kovin sekava. Uskon, että monet nuoret ja nuoret aikuiset kaipaavat kuulla tervetä ja syvällistä raamatunopetusta. Ja juuri sen tähden saavuin tänne Keski-Suomeen asti Kristusta oppimaan.

Odotukset, joita minulla oli leiriä kohtaan täyttyivät ja osittain jopa ylittyivätkin! Jumalan sanaan syventyminen ja hengellisen nälän lisääminen olivat tietysti pääodotuksiani. Raamattuluennot olivat terveen opin mukaisia ja opetuksen sisältö oli asiapitoisia eikä rönsyävää niin kuin monesti on tapana. Ja kuten sanonta kuuluu, niin nälkä kasvaa syödessä.

Toinen merkittävä odotukseni oli päästä kohtaamaan ihmisiä. Hienoa oli se, että tähän tavoitteeseen päästiinkin yhteisellä vapaa-ajalla, kuten ruoka- ja kahvitauoilla sekä saunaillan aikana. Ihmisten kohtaamiselle ei kuitenkaan ole koskaan liikaa aikaa. Tietyllä tapaa ainakin omalla kohdallani jäin odottamaan

vielä sitä ”jään murtumista”. Tällaisissa tilaisuuksissa ja ylipäänsä kaikissa hengellisissä kokoontumisissa olisi tärkeintä juuri se, että päästäisiin kasvotusten kohtaamaan toisia ihmisiä ja virkistymään yhteisestä uskosta. Mutta vaikka halua olisi, aikaa ei tunnu riittävän kaikille. Tämä tuntui olevan myös leirin vetäjien pääasiallinen huoli. Tulevaisuudessa leirin kesto voisi pidentää vuorokaudella, jolloin ohjelmaan tulisi väljyyttä ja aikaa yhteiselle keskustelulle ja vapaa-ajan muodostukselle jäisi enemmän.

Raamattuopetus oli ehdottomasti leirin suola. Väittäisin, että suurimmassa osassa seurakuntien ja yhdistysten hengellisiä tilaisuuksia ja kokouksia vain pieni osa opetuksesta tai saarnasta on hyvää ja oikeaa, mutta suurin osa on väärää ja harhaanjohtavaa. EVOP:n julistus on sen sijaan Kristus-keskeistä, aitoa ja väärentämätöntä evankeliumin sanaa, jota eksyneet syntiset kaipaavat kuulla. Uskon, että monet nuoret ja nuoret aikuiset kaipaavat sitä kuulla ja erityisesti janoavat sitä.

Nuorten aikuisten raamattuleiri sai minut tuntemaan, että olen löytänyt paikani, hengellisen kodin, jossa voisin kasvaa ja virkistyä toisten seurassa yhteisestä uskostamme. Sain leiriltä paljon hengen ravintoa, josta riittää eväitä varmasti myös tulevaa varten. Olen todella iloinen ja kiitollinen Evankeliumin opintoyhdistyksen puolesta ja siitä, että näitä tilaisuuksia tullaan vastaisuudessa järjestämään. Olen takuuvarmasti mukana!

T. Samuli Riikonen”

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää
Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)
Sähköposti: evank@evank.org
Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk
Opetustyö: Opetustyön sihteeri Jaakko Pirttiäho, jaakko.pirttiäho@evank.org

Sielunhoidollista keskusteluapua:
 • Hammaslääk. Ceta Lehtniemi, ceta.lehtniemi@fimnet.fi
 • Opett. Maire Lyytinen, p. 040 827 7119, mairelyytinen1@gmail.com
 • Sairaankuljettaja Heikki Mäkelä, p. 0400 798843, heikkimakela@gmail.com
 • Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859, rov.o.peltola@kolumbus.fi
 • Tri Paavo Suihkonen, p. 040 523 3928

Tuki työlle (Lupa POHA 2020/2011/4815)
Lahjat 313130-1171701 (Handelsbanken)
 IBAN: FI81 3131 3001 1717 01, BIC: HANDFIHH
Lahjat 800015-70994146 (Danske Bank)
 IBAN: FI32 8000 1570 9941 46, BIC: DABAFIHH
Laskujen maksutili:
 426012-268782 (Lammin Säästöpankki)
 IBAN: FI78 4260 1220 0687 82, BIC: HELSFIHH

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

Kristus-keskeisen opin ja uskon opintopaikka nettissä. www.evank.org -webmaster Petri Malk
 Internet-kotisivuillamme on runsaasti opetusmateriaalia, mm. 250 raamattuluentoa luettavissa/ kuunneltavissa.

Luentoja myös CD-äänitteillä postimyyntissämme.
Armo riittää verkkolehti: Kaikki aiemmin julkaistut Armo riittää -lehden numerot ovat luettavissa Suomen evankeliumikoulun sivuilla Internetissä osoitteessa www.evank.org.

Tietotekniikka: Petri Malk, Timo Hankkila

Armo riittää Hengellinen lukemisto

10. vuosikerta. Lehti on ystävien ylläpitämä ja tilaajille maksuton. Ilmestyy parillisina kuukausina.

Julkaisija: Evankeliumin opintoyhdistys ry

Toimisto: Liisa Malk

Tilaukset ja tilauksia koskevat muutokset:
 Puh. (019) 41 42 43, sähköpostilla tai postitse PL 17, 05831 Hyvinkää

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava ja taitto: Per-Olof Malk

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

ajankohtainen teologia

Teologinen aikakauslehti

Kristus-keskeisestä teologiasta kiinnostuneille. Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa. Hinta 12 e/ vsk.

Evankeliumin opintoyhdistys – nuoret aikuiset

Yhteyshenkilö Jaakko Pirttiäho, jaakko.pirttiäho@evank.org, puh. 050 338 5116

Paino: Suomen Printman Oy, Hyvinkää 2013

Saajan tilinumero	LAHJA: 313130-1171701 (Handelsbanken) IBAN: FI81 3131 3001 1717 01. BIC: HANDFIHH LAHJA: 800015-70994146 (Danske Bank, ent. Sampo) IBAN: FI32 8000 1570 9941 46. BIC: DABAFIHH LASKUT: 426012-268782 (Lammin Säästöpankki) IBAN: FI78 4260 1220 0687 82. BIC: HELSFIHH	TILISIIRTO Käytä jotakin alla olevista viitenumeroista, kiitos! 1805 Tuki Armo riittää -lehdelle 1818 Tuki opintoyhdistykselle 2299 Tuki Jaakko Pirttiähon työ
Saaja	Evankeliumin opintoyhdistys ry PL 17, 05831 Hyvinkää Puh. (019) 41 42 43	Lupa POHA 2020/2011/4815. Varat käytetään kristillisen raamattu- ja perusopetuksen antamiseen luennoilla, internetissä ja painotuotteissa.
Maksaja		
Allekirjoitus		Viitenumero
Tilitysnumero		Eräpäivä Euro

ME6 1

EVOP
PL 17
05831

Hyvinkää, Finland

Monien uskovien yhteinen hätähuuto:**”Voi, Herra, kuinka kauan?”**

Psalmeissa kuvastuu käsitys, että kärsimys on inhimillisen elämän olennainen puoli ja että synty ja syyllisyys seuraavat ihmistä läpi elämän.

Tämä ilmenee varsinkin niistä seitsemästä katumuspsalmista, jotka sisältyvät Vanhan testamentin psalmien kirjaan. Yhä uudelleen voi näiden psalmien äärellä havaita, että ihmisen ahdistavan hädän syy on syyllisyudentunto. Se kuvastuu psalmeista yleensäkin, mutta varmaan voimakkaimmin juuri katumuspsalmeista, jotka herkästi mutta samalla kirvelevän tuskan myötäileminä vievät syntisen vanhurskaan Jumalan eteen anomaan armahdusta.

Syyllisyudentunnossaan runoilija vetoaa Jumalaan armoon ja anoo hänen parantavan kätensä kosketusta. ”Herra, armahda minua, sillä minä olen nälännyksissä, paranna minut, Herra, sillä minun luuni ovat pelästyneet. Käänny, Herra, vapahda minun sieluni, pelasta minut armonsi tähden.”

Synti on katumuspsalmeissa käsitetty usein sairauteen liittyväksi tilaksi. Kun runoilija katumuspsalmeissa rukoilee Herralta parannusta, mikään ei estä päättelemästä, että hän anoo sitä syntiensä sairautteen. Siten psalmeissa kuvatun hädän syynä on ennen muuta synnin syyllisyys.

Kirjoittajien tuska yltyy, kun he syylli-

syysahdistustensa lisäksi joutuvat tuntemaan vastustajien pahansuopaa kohtelua. Samalla kauhistaa Jumalan viha. Psalmien kirjoittajat olivat selvillä siitä, että synty johtaa kuolemaan, sillä he puhuvat kuolemasta armon ja pelastuksen vastakohtana. Kadotustuomiolta syylliset pyrkivät suojautumaan rukoilemalla Jumalalta armoa.

Ahdistetun sielun tilaa kuvastaa huu-dahdus: ”Voi, Herra, kuinka kauan?”

Tämä on kautta vuosisatojen ollut monien uskovien hätähuuto. Se oli hyvin rakas lause reformoidun kirkon uskonpuhdistajalle Calvinille, joka saattoi päivittäin toistaa sitä mielilauseenaan. Luther toteaa tästä psalminjakeesta: ”Kaikkien kärsivien ihmisten mielestä aika kuluu hitaasti, iloisten mielestä päinvastoin nopeasti.”

Paitsi ajatus ajan hitaasta kulumisesta psalmien punaisena lankana kulkee käsitys ahdistetun ihmisen heikkoudesta. Moni syntejään katuva vetoaa Jumalaan ja anoo: ”Käänny, Herra, vapahda minun sieluni.” Jumalan valtakunnan historia voisi kertoa monista, joiden polttavana rukouksena ovat olleet sanat: ”Minä olen uupunut huokaamisesta.” Huokauksia on usein enemmän kuin sanoja.

*Otteita Yrjö Luojolan kirjasta
Toivioretki psalmien maailmaan(1986).*